

Scheepsmaatjes (blog 12)

Afgelopen zaterdag was er een mooie vaartocht vanuit Grou. Veel scheepsmaatjes, mensen met een verstandelijke beperking, gingen mee. Een aantal begeleiders had iedereen opgehaald en de werkgroep had een prachtige dag voorbereid. We voeren op de Markol, een boot speciaal voor groepen ouderen, mensen met beperkingen of mensen met dementie. De hele bemanning van drie personen zet zich vrijwillig in om het iedereen naar de zin te maken.

Tussen half elf en elf uur verscheen iedereen op de kade met een goed humeur en veel zin om er samen een mooie dag van te maken. Met koffie en een lekkere koek voeren we de haven uit op weg naar Eernewoude. We lazen over de storm op het meer, terwijl Jezus slaapt. Ook als wij bang zijn, dan mogen we Jezus wakker roepen en dat geeft ons vaak rust. De golven van ons leven worden wat kalmer omdat Jezus dichtbij ons is.

Vrijdag 24 mei was één van de Scheepsmaatjes, Marty Kamsma, overleden. We voelden dus de golven van verdriet, van herinneringen aan boord. Sommigen hadden Marty van jongsaf aan gekend of zaten samen met hem op badminton. We vertelden elkaar herinneringen en dat hij het zo mooi vond om samen een dag weg te zijn. Ook voor Marty en zijn familie hebben we een bootje geknutseld om ze een hart onder de riem te steken. 's Middags hebben we gebeden dat Marty bij God in de hemel mag zijn.

Paul met zijn gitaar zorgde voor mooie muziek om mee te zingen, Che sera van Doris Day, de Zuiderzeeballade, Mamma Mia van Abba en Daar gaat ze. Er werd luid meegezongen en de verschillende solisten straalden als ze naast Paul stonden te zingen.

Na een heerlijke lunch brak de zon door en genoten we van de vele zeil- en vissersbootjes op het water. Sommigen pakten wat frisse lucht op het achterdek. Eenmaal terug in Grou was het feest, want het Statenjacht van de provincie bestond 65 jaar. Er waren heel veel, mooie oude boten, heel veel mensen en vrolijke muziek. Dat betekende wel dat wij wat verder moesten lopen naar de Sint Piterstsjerke in Grou, want we konden niet aanmeren in het centrum. In de kerk hebben we een kaarsje aangestoken voor Marty,

voor andere overleden van wie we gehouden hebben, voor ouders en voor ons zelf. We hebben gebeden en gezongen en met Gods zegen gingen we allemaal weer naar huis. Het was een mooie dag!

Past. Lysbeth Minnema
28 mei 2019